

דף מידע
2673

פרשת "נח"

חייבים לבנות תיבה / סיון רהב-מאיר:

מה עושים כשמבול משתולל מסביב? כשנראה לפעמים שהעולם כולו השתגע? כמו בפרשת השבוע, פרשת נח - לפעמים צריך להיכנס אל התיבה. מתכנסים פנימה, מתמקדים במשפחה ובקרובים, שומרים על הערכים הבסיסיים שלנו, לא מתבלבלים מכל מה שקורה בחוץ. הספר "נתיבות שלום" מציע לנו לחפש את תיבת נח הפרטית שלנו. בעת משבר, עלינו למצוא את הנקודות הטובות והחיוביות שגנוזות בתוכנו, ולהעצים אותן. וכך נכתב שם: "אפילו במצבים שבהם משתולל מסביב מבול והכול נראה רע, ישנה תיבת נח שמצילה. כאשר האדם מרגיש שפל וירוד, העצה היא - 'עשה לך תיבה'. לכל אחד יש ניצוץ אלוקי בתוכו, שממנו הוא מקבל כוחות עילאיים ויכול להתעלות, וזוהי תיבת נח שלו, שמצילה אותו מן המבול. לכל אחד יש עניין אחד שעליו הוא שומר, גם בכל המצבים הגרועים ביותר, וממנו אינו נסוג, והפרט הזה הוא תיבת נח שמצילה אותו בתקופות הקשות ביותר. ובדורנו יש שלוש תיבות נח: התורה, השבת והאחדות. אלה כוחות חזקים של טוב, שאיתם אפשר לגבור על הרע הסובב. פרשה נח לא שייכת רק לאותו הדור. היא לימוד עד סוף כל הדורות, שבכל מצב שבו נמצאים - יש לאן לברוח, וגם במצב הגרוע ביותר, אפשר לדבוק בטוב". אז מה התיבה שלכם?

נר זיכרון

פנינה ריטמן ז"ל - ז' חשון תשע"ו

השמחה במעונם

מזל - טוב

לניצה ויוסי קנר ולכל המשפחה להולדת הנכד, בן בכור לבארי ומעין.

**מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר # 2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.**

זמני שבת

17:27 הדלקת נרות
17:47 מנחה וקבלת שבת
18:32 צאת השבת

"המבדיל בין יין לקולה..."

שאלה: "במוצאי שבת, כשרצינו לעשות הבדלה בביתנו, שמנו לב שהיין נגמר. רציתי להבדיל על משקה אחר (קולה...), ונאמר לי שיש עם זה בעיה. האמנם?..."

תשובה: אכן, מצווה מן המובחר להבדיל על היין, שהוא המשקה החשוב ביותר. אך כשאין יין, אפשר להבדיל על 'חמר מדינה' (יין המדינה). היינו על משקה חשוב שרגילים לשתות באותה מדינה כפי שרגילים לשתות יין. לדוגמא, בהרבה ארצות רגילים לשתות בירה לבנה, ובכל אותם המקומות, כיוון שהבירה חשובה עבורם, אפשר להבדיל עליה, ובמקום לברך 'הגפן' יברכו

'שהכל'. מי שיש לו יין אך הוא מעדיף לשתות 'חמר מדינה', יש בכך מחלוקת בהלכה ומן הראוי לכתחילה שיעשה על היין. גם וודקה או ערק נחשבים 'חמר מדינה', אלא שמפני חריפותם קשה לשתות מהם כמות של 'מלא לוגמיו' (כ-55-50 מ"ל). ומי שיכול לשתות מהם כ'מלא לוגמיו', יכול להבדיל עליהם.

נחלקו הפוסקים, האם כדי שמשקה יחשב ל'חמר מדינה' צריך שיהיה בו אלכוהול.

- **לדעת המקילים, כל משקה שאפשר לכבד בו אורחים חשובים, ואנשים נוהגים לעיתים לשבת בחברת ידידים ולשתות ממנו, הרי הוא נחשב משקה חשוב, ואפשר להבדיל עליו. לפיכך, אפשר להבדיל על קפה, תה ובירה שחורה, וכן אפשר להבדיל על מיץ תפוזים או תפוחים טבעי.** אבל אין להבדיל על מיץ ממותק ושאר משקאות קלים כמיץ אשכוליות וקוקה-קולה, מפני שאינם משקאות חשובים, אלא משקאות שרגילים לשתות כדי להרוות את הצימאון. ויש מקילים להבדיל גם עליהם, הואיל ואפשר לכבד בהם אורחים חשובים.

- **ולדעת המחמירים (הרב עובדיה יוסף) רק משקאות משפריים, שיש בהם אלכוהול, נחשבים 'חמר מדינה', שהם משקאות שאנשים מתכנסים לשתות במסיבת חברים. אבל שאר המשקאות, אינם חשובים כל כך ואין להבדיל עליהם. לפיכך, אפשר להבדיל על בירה לבנה ושאר משקאות אלכוהוליים, אבל על קפה או בירה שחורה או מיץ טבעי אין להבדיל. למעשה, יש להעדיף ולהבדיל על משקאות משפריים, ורק כשאין אפשרות להשיג משקאות משפריים, אפשר בדיעבד להבדיל על משקאות חשובים שאינם משפריים.**

ברכת שבת שלום. מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תקיים בשעה 17:15
כל אישה בביתה.

מועדת בית הכנסת

שבת פרשת "נח" -

17:27 - הדלקת נרות

17:47 - מנחה

קבלת שבת וערבית - ברחבת בית הכנסת / מתחת לחדר האוכל

6:15 - שחרית א' ומוסף - ברחבת בית הכנסת

8:00 - שחרית ב' ומוסף - מתחת חדר האוכל

הפטרה - ישעיהו נ"ד "רני עקרה לא ילדה..."

17:15 - מנחה - ברחבת בית כנסת (בלבד)

18:32 - צאת שבת + ברכת הלבנה - ברחבת בית הכנסת וברחבת ה"שטיבל" (בלבד).

שימול לב, במוצ"ש עוברים לשעון חורף!

ימי חול

5:00 - הנחת תפילין

5:50 - הניץ החמה

6:15 - שחרית

8:35 - סוף זמן קריאת שמע

16:25 - מנחה - רחבת בית הכנסת

18:45 - שיעור יומי

19:15 - ערבית - רחבת בית הכנסת

16:45 - מנחה וערבית - ברחבת "השטיבל".

הערה: התוכנית הינה נכונה נכון לרגע כתיבתה. במידה ויהיו שינויים נעדכן בהתאם!
בברכת שבת שלום - ובריאות איתנה - אבי ש.

• אנו מבקשים מכל באי המניינים להקפיד ולשמור על קביעות המיקום במהלך מנייני השבת (כפי שבוצע בתקופת החגים).

• שימו לב לשינוי לוחות הזמנים בימי חול בהתאם לשינוי לשעון חורף.

בברכת חורף בריא - בריאות איתנה ושבת שלום - אבי שכטר.

מעבירים את שעון קיץ לשעון חורף בין מוצאי שבת (24.10) ליום ראשון

דרשת חתן תורה / נתן סימון

לפני מספר שבועות חגגנו יחד עם כל המגבלות שנה חדשה. איחלנו לכל "תכלה שנה וקללותיה, ותחל שנה וברכותיה".

שבועיים לאחר מכן, בחג שמחת תורה, סיימנו את קריאת התורה, ומיד התחלנו לקרוא בבראשית. זכיתי ובחרו בי "חתן תורה", ועל כך תודתי לוועדת בית כנסת.

במהלך שנות עבודתי הנני נפעם בכל פעם מנפלאות הבריאה, מחזוריות וסדר. יום ולילה, קיץ וחורף, כשאל מחזוריות זו משתלבים הצומח והחי: נביטה, פריחה, קמילה וחוזר חלילה. ברצוני להאיר במספר מילים ולהעלות את מחשבותיי על מעגלים ומחזורים בעולמנו.

מעגל ראשון הינו מעגל הזמן: ימים, חודשים, ושנים. כל החגים נמצאים במעגל זה, והוא מסמן עבורנו את הקביעות. בכל שנה נסב לשולחן הסדר, נאכל מצות ונשב בסוכה.

מעגל שני הינו מעגל החיים: לכל יצור יש את המעגל שלו כאשר מעגלים אלו משתלבים אחד בשני. למעגל זה שייך גם מעגל לימוד התורה (לימוד יומי) עליו נאמר: "אינו דומה השונה מאה פעמים לזה השונה מאה ואחד". במעגל זה ישנה התקדמות והתפתחות והוא כעין ספירלה. דוגמאות רבות למעגלים מסוג זה, ותקצר היריעה מהזכירם.

מעגל אחר, שהוא בעצם אינו מעגל אלא סוג של מהלך חד כיווני וחד פעמיים כגון: מצוות ברית מילה, בר מצווה ועוד אירועים שונים בתחום הפרט, המשפחה, הקהילה והעם.

מעגל נוסף אשר אקרא לו "המעגל האלוהי" - זהו המעגל השבועי. כיום, המעגל השבועי הוא נחלת כל העולם.

ברצוני להתעכב על המעגל השבועי - האלוהי. מעגל זה שונה בהרבה מובנים מהמעגלים שמניתי להלן. אורך המחזור נקבע מגבוה.

סופו של המחזור הוא עיקרו!

בכל מחזור ישנה עצירה, יש התחלה ויש סוף כפי שנאמר:

"ויכל אלוהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה, ויברך אלוהים את יום השביעי ויקדש אותו...."

למעשה, אין כאן כל מחזוריות אלא התקדמות בלבד, אך הקב"ה הוא אשר ציוונו לקיים את המחזור השבועי.

הקב"ה הוא אשר ציוונו לעצור, אך זו אינה עצירה מוחלטת אלא שינוי כיוון, מעבר מחולין לקדושה. יתר על כן, ביהדות, סוף השבוע - השבת, נהפך לציר מרכזי, ומספר רב של מצוות קשורות אליה. אצל האדם הדתי השבת מהווה נדבך גדול בהתנהלותו במשך השבוע, ואף לאלו שאינם דתיים. מרכזיותה של השבת מתבטאת במניית הימים: "ראשון בשבת, שני בשבת וכו'".

אף הציפיה לשבת הינה תהליך הדרגתי של מעבר מחול לקדש.

לפני כניסת השבת נוהגים לומר: "עשרתם, ערבתם, הדליקו את הנר".

התקנת הערוב הינה שלב בהכנה לקראת שבת, לאחריו החלפת הבגדים לבגדי לבן ואז הדלקת הנרות אשר לה סמליות רבה.

אף התפילה מתחילה "בקבלת שבת", בטרם ערב וקבלת הקדושה.

הקדושה מתבטאת: במעשה, בתפילה, ובמנוחה.

במעשה - רוב המלאכות שעשינו בימי החולין אסורות, בעוד אחרות הן מצווה, כגון - קידוש וסעודת מצווה. בתפילה - שונה מזו של כל ימות השבוע עם תוספות המבטאות את קדושת היום.

ובמנוחה - זו אינה בטלה אלא חיזוק המשפחה ולימוד תורה וכמובן שינה.

במבט רחב על כל המעגלים השזורים אלו באלו, ישנו כוח עליון המניע את כולם בהרמוניה מושלמת. על כך עלינו להודות לקב"ה ולהתייחס בכבוד לברואיו.

איני יכול לסיים מבלי להזכיר את משפחתי האהובה, בבחינת דור הולך ודור בא.

אבי יואל, אחי עמירם והורי אשתי ירוחם ואיטה זכרם לברכה, אמי רחל תבדל"א.

וכמובן אשתי היקרה מלכה.

בנותיי ובני זוגם ואחיינו גבריאל עוזיאל ז"ל שנפל על קידוש הארץ.

ואחרונים חביבים נכדיי ונכדותיי האהובים.

יחד כולנו מהווים את העבר, ההווה והעתיד של משפחתי.

דרשת חתן תורה - שמעון דיגורקר

אני רוצה להודות לוועדת בית כנסת שבחרה בי לחתן התורה ולאחל מזל טוב גם לחתנים הנוספים שנבחרו. אנו קוראים את התורה כל שנה מחדש, שנה אחרי שנה. בשנה אחת אנחנו לומדים סיפור מסוים, בשנה אחרת מתעמקים בפסוק אחר ובשנה אחרת אולי שמים לב למשהו חדש שעד עכשיו לא שמנו לב אליו. ובכל זאת, בכל שנה יש סיפור שיש לו משמעות מיוחדת עבורי, וזה הסיפור של אברהם אבינו "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך". אני רוצה לספר לכם למה אני מרגיש קרוב לסיפור הזה אבל קודם כל נסתכל קצת על הפסוק הזה.

ה' אומר לאברהם:

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" - עולה השאלה למה ה' מרחיב ואומר "מארצך", "ממולדתך" ו- "בית אביך"? לכאורה, מספיק היה לומר "מארצך" ואז בוודאי שגם "ממולדתך ומבית אביך". שאלה נוספת שעולה היא לגבי הסדר: כאשר אדם עוזב את ביתו ומשפחתו, אח"כ הוא מתרחק עוד ועוזב את מולדתו ורק לבסוף הוא מגיע לעזיבת ארצו ואילו בפסוק הסדר הוא הפוך: ארץ - מולדת - בית.

אני רוצה להציע את ההסבר הבא:

"לך לך מארצך" - ה' אומר לאברהם: לך מהארץ שלך, מהקרקע הפיזית, מהשפה המקומית ומהתרבות. עזיבת הארץ היא מטלטלת שכן היא דומה למצב בו הקרקע נשמטת מתחת לרגליו של האדם. "וממולדתך" - ה' ממשיך ואומר לאברהם: לך מהמולדת שלך, מאותו אזור מצומצם יותר בארצך, האזור שבו גדלת, היפרד מהקשרים חברתיים שלך. עזיבת המולדת קשה יותר מעזיבת הארץ שכן היא כוללת גם את הניתוק מהקשרים החברתיים. "ומבית אביך" - לבסוף אומר ה' לאברהם: לך מהמשפחה, מאבא, מאמא ומהאחים. עזיבה כזו היא קשה ביותר ומלווה בתחושות זרות ובדידות.

אם כך, מדוע נדרשים כל שלושת המעגלים הללו? כדי ללמד אותנו שההליכה היא קשה, מטלטלת ומנתקת אותנו מכל המוכר לנו. הסדר בו מופיעים המעגלים בפסוק מלמד אותנו על ההדרגתיות בקושי ובמאמץ הרגשי הנדרשים בכל מעגל, מהקל אל הכבד: ארץ, מולדת, בית.

אני רוצה לספר לכם את סיפור ההליכה שלי:

גדלתי בכפר אמברנט שבהודו, עם הורי ושני האחים שלי. בגיל 11 דוד שלי, אח של אמא, חזר מארץ ישראל, לאחר שלמד שם 3 שנים במסגרת הסוכנות היהודית. אחותי ואני שמענו ממנו סיפורים על הארץ, על האנשים בארץ, על הנופים ועל החקלאות. שמענו והחלטנו - אנחנו נעלה לארץ ישראל. לאחר שהדוד התחתן הוא החליט שהוא ואשתו יעלו לארץ ישראל. אחותי שמחה הייתה אז בת 17 ואני הייתי בן 13.

ידענו שזו ההזדמנות שלנו לעלות לארץ ישראל, להגשים את החלום. שכנענו את הדוד שלנו לעזור לנו ובאמת אחרי זמן מה הוא הצליח לסדר לנו את כל ההצטרף לקבוצה של עליית הנוער שאמורה לעלות לארץ בעוד כמה חודשים. נישאר רק לשכנע את אבא ואמא שלנו, וזה לא היה קל. אמא מאוד לא רצתה שנעלה לארץ וגם לאבא היה לא פשוט לתת לנו לעלות לארץ ישראל בלי המשפחה. לבסוף הדוד הצליח לשכנע אותם וכך מצאנו את עצמנו עורכים את הסידורים האחרונים הנדרשים כדי לעלות לארץ ישראל.

לאחר מספר שבועות עלינו על המטוס מהודו לטהרן. כשהגענו לטהרן היינו צריכים לשמור את יהדותנו בחשאי ולאחר 3 ימים הגיעו אוטובוסים, בחושך, ולקחו אותנו לשדה התעופה בטהרן, שם בקצה המרוחק המתין לנו מטוס שהביא אותנו ארצה. לשמחתי לאחר שנה עלו ארצה גם הורי עם אחי הקטן.

במסגרת השירות הצבאי שלי הצטרפתי לגרעין נח"ל שהגיע לקיבוץ שלוחות ולאחר שנישאתי לנורה חזרנו יחד לקיבוץ והקמנו פה את משפחתנו.

אז נכון, ההליכה היא קשה. ובודדת. אבל כפי שה' מבייח לאברהם: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך... והיה ברכה", מפרש החזקוני: והיה ברכה - ברכה תהיה מצויה בכל אשר תעשה.

אני רוצה להודות שוב לחברי הוועדה ולכל חברי שלוחות ולברך אתכם כי תראו ברכה בכל מעשיכם.

דרשת חתן בראשית - רמי לייטנר

בוקר, ערפילים סמיכים מכסים את פני הקרקע, הראות מוגבלת לעשרות מטרים. אני מתעטף בטלית ומתפלל ביחידות ובשקט, גם החברים סביבי שקטים מאד, שותקים רוב הזמן.

זה הוא בוקר שבת פרשת בראשית שנת תשל"ד, "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ: והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום...". אכן הלילה היה של תהו ובהו וחושך על פי התהום. ליל שבת, מכת אש נוראית של המצרים האדמה רועדת וכלי הרק"מ מזדעזעים. אנו מסודרים בחניון לילה, שני טורים עם תצפית לאגפים, וההפגזה לא פוסקת, המדפים סגורים, שיחות חרישיות, לוחמים אכולי דאגה לגורל חבריהם. מידי פעם מישוה מתפרץ לקשר ודורש, מבקש לנוע מהחניון הנמצא תחת תצפית ואש אויב, המג"ד יוס"ה עולה בקשר, מבין אך סמכותי ומורה לכולם לשמור על שקט ואיפוק ולא להדליק אורות או אש. לקראת סוף הלילה בקרת נזקים - לא עצמנו עין, אך רווח לנו, אין נפגעים במהלך הלילה, מארגנים את הכלים, מתדלקים, מתחמשים ומתכוננים לבאות.

בעת תפילתי המחשבות רצות בראשי, אתמול יום ו', אסרו חג סוכות, בשעות הבוקר חצינו את תעלת סואץ מערבה ע"ג גשר הדוברות. בשעות הצהריים המג"ד חזר מקבוצת פקודות אצל מח"ט 14, אמנון רשף. המשימה לכבוש את מתחם "אורחה" (סרפאום) שמצפון לאזור הצליחה, החולש על אזור תעלת המים המתוקים והדרך בואכה איסמעליה. בשעות אחה"צ הגדוד חולק לשני כוחות, כאשר הכוח בפיקוד המג"ד גלש אל הכפר סרפאום, הכוח בפיקוד הסמג"ד נפרס ועלה אל גבעת אורחה כאשר משימתו להשתלט עליה ולחפות לכוון מזרח ודרום על כוח המג"ד. הגענו עד אל תוך המתחם המצרי ופתחנו ראשונים באש. כפי הנראה בצד המצרי חשבו עד לאותו רגע כי אנו מכוחותיהם, היינו רכובים על רק"מ שלל שנפל בידי צה"ל במלחמת ששת הימים.

ה-"תהו ובהו" התחיל, המצרים מתעשתים ומגיבים באש כבדה של נק"ל, נ"ט וירי פצצות אר. פי. ג'י. הכלים מתחילים להיפגע בזה אחר זה והחי"ר המצרי נערך לתקוף חזרה... כוח המג"ד מגיע לסייע בלחימה על היעד. עוד כלים נפגעים, תוך כדי תנועה ולחימה מפנים נפגעים, עד שברור כי אין בכוחו של הגדוד להשלים את טיהור המתחם. גדודנו זקוק לסיוע, המח"ט מטיל זאת על גדוד "סיירת שקד" אשר שולח למשימה את פלוגת צוערי בה"ד 1 ופלוגת צנחנים "כוח שמוליק" שסופחו אליו. אלה מתחילים לטהר את התעלות ברגל בעוד אנו משתדלים לחפות באש על התקדמותם. בשעות הדמדומים לעת ערב שבת אנו עוזבים את מתחם אורחה ומתרחקים מעט מערבה כדי להתארגן במהלך הלילה, קולות הירי של הצנחנים והצוערים הממשיכים בלחימה בתעלות הולכים ומתרחקים. כל כלי הרק"מ של הגדוד נפגעו, חלקם הושארו על היעד.

ערפילי הבוקר מתפזרים אט אט ולקראת שעה תשע אנו כבר פרוסים ונעים חזרה אל מתחם "אורחה" במטרה להשלים את כיבושו. עולים אל היעד ללא התנגדות ובמקום דממת קבר....."ורוח אלוקים מרחפת...." המראה קשה נוראי ובל יאומן, על חלק מגבעת היעד פזורות מצבות בית קברות של הכפר סרפאום. בתוך כל זה תעלות, מחפורות וחללי אויב - יותר מאוחר נמסר כי נספרו יותר מ-200 הרוגים מצרים. כלי רק"מ שלנו מהקרב של אתמול ניצבים פגועים ודוממים, ועתה המשימה הקשה בחיי. מפקד הנגמ"ש חיים פוקד ומבקש מאנשי הצוות לרדת ולאתר את חברינו הלוחמים שנשארו מאז אתמול ובמשך הלילה על היעד, בתוך וסביב הנגמשים והטנקים ובינות למצבות. מתחילים; אני מוציא מכיס חולצתי פנקס שורות ועט המלווים אותי תמיד ולראשונה בחיי כותב בשבת. *אלי קרופל - ירושלים, תולש את הדף ותוחב אותו בין רצועת השעון לפרק היד הדומם, אריאל ברזלי - רחובות, תולש ומצמיד הדף לדש כיס החולצה, גיורא צור- כנרת, עוד דף, משה גנדהופר - ירושלים, עוד דף ועוד אחד ועוד ועוד....עד מתי? לא מצאנו ניצולים, נשאנו אותם אחד אחד אל נקודה בולטת בשטח, זה ליד זה על הקרקע והשורה הולכת ומתארכת. השארנו אותם שם והמשכנו למשימות אחרות שהוטלו עלינו וזאת לאחר שהובטח כי יחידות הרבנות תגענה לטפל בפינוי החללים.*

איבדנו 16 לוחמים בקרב זה, יומיים מאוחר יותר בהתקפת מטוסים מצריים נפלו עוד שני לוחמים. היינו יחידה קטנה ומלוכדת, חברים של ממש, היכרנו את רובם, 32 נפצעו, חלקם נותרו נכים, 18 מהם לא חזרו.

סיפורו של גדוד מילואים 88 'דב לבן' - יחידת סיור ופשיטה

זו הייתה יחידה של רק"מ אמפיבי, טנקים PT-76 ונגמ"שים BTR-50 תוצרת רוסית שנלקחו שלל במלחמת ששת הימים. בשנת 1971 הוחלט על הקמת הגדוד כיחידת מילואים מיוחדת ומסווגת. למפקד וסגנו ניתנה האפשרות לגייס ולמשוך אל היחידה מפקדים ולוחמים מתנדבים בעלי נתונים והכשרה מתאימה. ערכנו אימונים ממערב לאל-עריש באזור ימת ברדוויל, ובהמשך בשנים 72-73 באזור שארם א-שייח ודרומה בראס טנטור. עיקר האימונים היו תרגולות משולבות עם חיל הים, כוחות הנדסה וחיל אוויר של נחיתות מהים בחופי אויב, תפיסת ראש חוף ואפשרות להנחתת והזרמת כוחות נוספים להמשך לחימה.

מלחמת יום כיפור: הפתעה! בשעות אח"ה הצמגיה מונית לשלוחות, חברים מהיחידה מפצרים בי לעלות על מדים ולהגיע בזריזות, אני נפרד במחשבה שיוצאים ליום או יומיים לסגור חשבונות עם המצרים וחוזרים לשגרה, אף אחד לא העלה בדעתו שכלל לא יחזור, או אם התמזל מזלו יחזור רק אחרי 6 חודשים. בשדה תעופה לוד שוברים את הצום עם מציות ומנות קרב שצצו מאי שם. ממתנים ומתעדכנים ברדיו על המתרחש, רק בשעה 4 בבוקר יום ראשון מטוס הוויינקונט של ארקיע ממריא בדרכו לשארם א-שייח. מתברר שהמצרים פגעו במסלולי שדה התעופה בשארם ואנו חגים מעל עד שבוצע תיקון חירום ונחיתתנו עוברת בשלום. משאיות מובילות אותנו אל מחסני החרום, הפקודה היא שכל צוות מחמש ומזווד את הכלי ככל האפשר, במזון, תחמושת, קשר. לא להשאיר ציוד במחסנים. יוצאים לנקודת כינוס מרוחקת מבסיסי שארם המותקפים ואז בתנועה על השרשראות נעים צפונה לאורך חופו המערבי של סיני לכוון א-טור וחמאם מוסא. הצטרפנו אל כח קטן של "מרש"ל" (מרחב שלמה) וערכנו סיורים להגנה על הגזרה, לא נתקלנו בכוחות אויב. היינו מתוסכלים מכך שאינו משולבים בקרבות המרים באזור התעלה.

יום טוב ראשון של סוכות העברנו כהלכתו, ישבנו בסוכה שהקימו חיילי הבסיס הזעיר ששירתו בא-טור. כך עברו הימים בשגרה של חניון לילה מרוכז ובבוקר מעבר לחניון יום מפוזר תחת רשתות הסוואה. ביום ד' של חו"מ סוכות התקבלה הפקודה לנוע צפונה אל אזור התעלה ולקחת חלק במבצע הצליחה. התחלנו בתנועה כאשר בדרך חברנו אל מובילים שנשלחו לקראתנו. התנועה ארכה יותר מיממה כאשר בליל הושענא רבה אנו נעים בצידי הצירים הפקוקים וקרוב אל כוחות שריון מצרים עד שבבוקר הושענא רבה הגענו למוצב לקקן שעל שפת האגם המר הגדול. כפי שקורה במלחמה הגענו מאוחר מידי, צליחת התעלה כבר בוצעה בלעדיו, קיבלנו משימות בלימה והגנה לסיכול התקפות המצרים על אזור גשרי הצליחה. בשמחת תורה משימתנו הייתה לטהר חלק ממתחם החווה הסינית מכוחות אויב דלילים אשר עדיין שהו בשטח. קיבלנו טעימה ראשונה מהמנה העיקרית שתגיע בהמשך. עשן מיתמר מעל שלדות וטנקים מפויחים, משהוא רע מאד קרה כאן, ריח מוות באוויר, חיילים במדי צה"ל מוטלים בחול לצד הכלים. למחרת, ביום אסרו חג עברנו לצידה המערבי של התעלה, וקיבלנו את המנה העיקרית של אימת מלחמה והמוות (כפי שנקתב בראש הדרשה), ומאז הכל השתנה, בראש וראשונה המבט על מהות החיים, מה טפל ומה חשוב.

שוחררנו מהמילואים לאחר שרות של חצי שנה, 9 חודשים לאחר המלחמה פורק הגדוד והצוותים פוזרו ביחידות אחרות.

אני חזרתי לעבודתי בקבוץ והרגשתי שדבר לא השתנה, מי שלא לחם לא יבין זאת, העולם המשיך לנוע כאילו דבר לא קרה, מעטים נושאים בעול ואחרים חיים בנחת ועושים לביתם. עזבתי את עבודתי השוחקת במדגה והצטרפתי לצוות הנוי. למדתי מיצחק דישון, הגנן המיתולוגי שלנו, עובדה חשובה על מחזור החיים של הגן. התלוננתי בפניו בעונת השלכת על כך שהכל מלא עלים וצריך לאסוף אותם, אמר לי כך: "העלים הם חלק מהגן, אם נתחיל לאסוף אותם אף פעם לא נגיע לעשות את שאר העבודות". בראשי עולות תמונות החברים - כעלים בשלכת.

בהמשך הרחבתי את משפחתי יחד עם אשתי נינה, סיימתי קורס קצינים במילואים משום שהרגשתי שיש למלא את השורות ולהחזיר חוב לנופלים. עם חזרתי מהקורס עבדתי מספר שנים כנהג משאית בקואופרטיב בש"ח. במלחמת לבנון הראשונה המשאיות גויסו ועסקתי בהובלת ציוד ורכב לכוחות הלוחמים. ואז נחתה עלינו הבשורה הרעה כי נינה חלתה בסרטן והיא בת 35. לרוע מזלה היה זה בזמן שביתת הרופאים הגדולה ועד היום אני מלא טינה לאותם רופאים שבגללם התעכב הטיפול. לבסוף פנינו לרפואה פרטית בב"ח הדסה ירושלים שם טופלה במסירות כאשר אני מחלק את זמני וישן בלילות לצד מיטתה וחוזר הביתה להיות עם הילדים. חברות רבות עזרו לנו בתקופה קשה זאת ובראש וראשונה אחות צעירה וטובת לב, אורה בן יהושע. הטיפולים הקלו במקצת לתקופות קצרות ומקץ 8 חודשים נינה נפטרה.

נשארתי אלמן עם 4 ילדים שהקטן בהם גיורא כבן שלוש. עם תום שנת האבל אשת בן דודי הציעה לי להכיר מישהי. נפגשתי עם מיכל שהתאלמנה במלחמת יום כיפור מבעלה יוסי שלחם ברמת הגולן כקצין מפקד מחלקת טנקים. היא נשארה עם בנה התינוק מאיר שלא זכה להכיר את אביו. בעת שהכרתי היא הייתה אלמנה כבר שנים לא מועטות ומאיר היה כבר כבן 12. לאחר מספר פגישות לא רב החלטנו שאם אנו רוצים בהמשך הקשר עלינו להתחתן בגלל ששנינו חיים בקהילות דתיות. ניהלתי אז את הקמת מכון החליבה וביום חנוכתו הייתה לנו שמחה כפולה - הודענו על כוונתנו להתחתן. מיכל ומאיר הצטרפו למשפחה ובשנה הראשונה חילקו את זמנם בין שלוחות לחיפה עקב לימודיה במכללה למורות ומאיר תלמיד ב"ס בחיפה. עם תחילת החופש הגדול הגיעו לשלוחות. מיכל השתלבה בענף התפירה בו היא עוסקת עד היום עם ידע רב ובמקצועיות. כבר בשנה הראשונה לנישואינו התרחבה המשפחה כאשר נולד שי. החיים המשותפים בשנים הראשונות היו מלווים התמודדויות לא פשוטות, קיבלנו החלטה שממשיכים יחד על אף כל הקשיים ותודה לאל היום אנו רוויים נחת מילדינו ומנכדינו.

לצד עיסוקי בבניה התחלנו בשנת 1985 בחפירת תשתיות תקשורת וגז בכל הקיבוץ, שנה לאחר מכן בשנת 86 חנכנו את מרכזית הטלפון החדשה בשיחה לאילת. עד אז פעלה בשלוחות מרכזיה קטנה שסיפקה טלפוניה לענפים. לקחתי על עצמי את תפעול המרכזיה וחיש מהר התאהבתי במקצוע מרתק, הכולל אלקטרוניקה, תשתיות, תוכנה, ומעל הכל מתן שירות חיוני לאנשים ולעסקים, בהיותי בן 44 קיבלתי החלטה בהסכמת מיכל על יציאתי ללימודי אלקטרוניקה. ישבתי ודגרת, השלמתי חוסר אדיר בלימודי מקצועות יסוד - פיזיקה, מתמטיקה ואנגלית. חברי התלמידים לכיתה היו כבני עשרים כאשר מוחם טרי, רענן ומלא ידע ואני נאנק תחת עול שיעורי הבית והתרגילים בשעות מאוחרות לאחר השכבת ששת הילדים. מידי יום יציאה השכמם בבוקר להספיק להגיע לאוטובוס ולהיטלטל שעה וחצי בדרכי ללימודים. וסיפור התנועה באוטובוסים חוזר על עצמו בערב בשווי מהלימודים, היה לי מאד קשה בחודשי החורף כאשר הערב מתחיל מוקדם. כך במשך כ-3 שנים. התמיכה והעזרה מבית עזרו לי להגיע בהצלחה "לקו הגמר". הרי לא סיימתי את לימודי התיכונים. רוב זמני, כל עוד הייתי בבי"ס המשותף בשדה אליהו, עבר בהתכתשות עם המורים. הזמנים אז היו אחרים, מורה אחד בלבד האמין בי וטיפח אותי - אורי אליאב, המורה לטבע, עד ימי זקנתו קרוב לגיל 90 שמרנו על קשר ועל אף קשיי הגיל הגיע לעתים להתארח בביתנו. נפתח לפני אופק תעסוקתי חדש, הרגשתי מחויב יותר מתמיד לקיבוץ שאפשר את לימודי וכלכל במשך כל התקופה את משפחתי. עבדתי מספר שנים בפרדס ולאחר מכן במפעל, הייתי מרוצה מאד מהעבודה, התפתחתי, הרחבתי את ידיעותי ולמדתי המון. חבל רק ששני הענפים היו כושלים ומפסידים ובקיבוץ לא היה איש בעל האומץ לקבל החלטה על סגירתם, שלבסוף נעשתה באיחור של שנים לאחר שהסבו נזק כבד של מיליונים רבים לקופת הקבוץ. בשנים אלה לצד עבודתי העיקרית החזקתי וטיפלתי גם בנושאי תקשורת, פיתוח של טלפוניה, סלולר, ציוד קשר, טלוויזיה, מערכות התראה ושמירת הקשר עם גורמי חוץ. העבודה בתקשורת כעיסוק צדדי גרמה לזמני תגובה בלתי סבירים לקריאות השרות. כאשר התקלות כבר טופלו זה נעשה ברמה גבוהה ובמקצועיות, אך הנזק התדמייתי כבר התקבע בתודעת הציבור ואותו קשה למחוק. זה לקח לכל העוסק במתן שרות.

סיימתי את עבודתי במפעל באופן צורם, תוך התנגשות וחוסר הסכמה לגבי עבודתי במפעל אל מול צורכי התקשורת. החל מאותו יום עברתי לעבודה מלאה בתקשורת. התמסרתי בכל המרץ, עבדתי במו ידי ללא חשבון של שעות וללא מסירת עבודה לקבלנים. השקעתי את הידע שצברתי בתחזוקה, שרות, פיתוח ובנוסף הכנסת בקרה כספית על ביצועי הענף. הבאנו הצעה לאחד את פעילות המחשוב והתקשורת. האיחוד בוצע וזאת כאשר הענף מסיים כל שנה בגירעון של כ-400 אלף ₪. צפינו כי בתהליך הפרטה, אם לא נאזן את מצב ההכנסות לעומת ההוצאות, תיפול עלינו מכת הסגירה. ואכן נקטנו מהלכים שהביאו את הענף תוך 3-4 שנים לאיזון כספי. במהלך שנות עבודתי בתקשורת (36 שנים) שלוחות הפכה להיות בין המובילים בענף התקשורת הקיבוצית וכריתת הסכמים עם ספקים חיצוניים. דלתנו הייתה פתוחה בפני קיבוצים שפנו בבקשה להתייעץ, ללמוד מאיתנו ולקבל המלצות. העבודה האחרונה שהספקתי להוביל, תשתית סיבים אופטיים עד הדירה מספקת טלפון קווי ואינטרנט מהיר.

נחת רוח רבה שאבתי מהעבודה מול משפחות התושבים והחברים החדשים, הם באו לאחר שבחייהם בחוץ התנסו בכל מיני ספקי שרות, הם יודעים להעריך, לפרגן ולהכיר תודה על השרות המקצועי המצוין שענף התקשורת מספק. תוכניותי להמשיך לפתח תקשורת פיזית ובין אישית נגדעו עם הוצאתי לגמלאות בניגוד לרצוני ובטרם עת.

ברצוני להקדיש דרשה זו לחברי הלוחמים שנפלו במערכה במלחמת יום הכיפורים, מידי שנה בחו"מ סוכות נאספים לוחמי גדוד "דב לבן" ומשפחות הנופלים ליד האנדרטה בלטרון לעצרת זיכרון, שמנו לנגד עינינו לזכור אתכם ולשמור על מורשת היחידה, הבטחנו לספר את הקורות אותנו לבנינו והסובבים אותנו למען לא תישכחו.

תודה לוועדת בית כנסת שמצאה בי שליח ציבור ראוי לכבוד הניתן במשורה.

תודה לאשתי מיכל, נעימת ההליכות, המנווטת בתבונה את דרכי. בריאות ואריכות ימים לאימי שמלאו לה 97 שנים.

"דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך"

ימי שבתות וחול למשך השנה, ימים נוראים, שלושת רגלים, ראש חודש. שבת חתן, יום העצמאות ויום ירושלים כולם פרוכות שמפארות לנו את בית הכנסת, עם מפות תואמות לבמת הקריאה בתורה וסטנדים לחזן ולאומר הדרשה. וכמו שכתוב "אישה חכמת לב בעלת כשרון למלאכה וידיה טוה", הנשים התנדבו לעבודה. נזכיר שתי פרוכות.

פרוכת לשלושת הרגלים ופרוכת ליום העצמאות וליום ירושלים שחברתנו חסידה לנדאו ז"ל תכננה ויצרה יחד עם חברות נוספות, רקמה וחיברה את חלקי הפרוכת.

וכשנרים עינינו למעלה נראה את חלון הוטראז' שיצרה מיקי סמסון בכשרון רב ומבטא את חגי ישראל.

גם נשים יודעות לקרוא בתורה. היו בנות מצוה לפני שנים שלמדו את הטעמים ועלו ביום בת-המצוה בתפילת מנחה בשבת. וקראו את הפרשה שלהן, וביום שמחת תורה גם הנשים הרגישו צורך להשתתף קצת בשמחה. (שלצערי השנה לא היתה). והעלו נשים לברכת התורה.

יש לנו חלק בעבודת בית הכנסת, הניקיון וצחצוח כלי הכסף שעל התורה. והחברות משתתפות בועדת בית הכנסת.

ולסיום, אני רוצה להזכיר, כמה חבל שהשנה יהיה לנו קשה לקיים את הקידוש המסורתי לכבוד חתני תורה ובראשית.

אני חייבת להזכיר שאת הקידוש המסורתי הזה התחילה עפרה קין ז"ל והוא הפך למסורת של שנים. ואני קוראת לו "הקידוש של עפרה". כי זה מגיע לה.

על מסורת לא פוסחים ובע"ה עוד נעשה קידוש גדול.

מרים רותם.

מועדת תרבות

קהילה יקרה,

ראשית, רוצה להודות להודיה, שבעבודה משותפת צלחנו יחד את אתגרי התרבות בצל הקורונה, על ימים ולילות של עשייה איכותית ופורה, ועל השקעה רבה בתרבות ובתכניה. בעבודה יחד, קיבלה תוקף האימרה "אין סכין מתחדדת אלא בירך חברתה", מתוך כך, זכינו לאירועים ססגוניים בעלי רבדים נוספים של משמעות ותוכן. תודה הודיה!

מכאן פנינו לחגים ואירועי התרבות הבאים. אירועי התרבות הם הדבק הקהילתי, המגבש ומאחד את כלל הקהילה, תושבים וחברים כאחד, ויוצר אורך רוח גם בתקופה הלא פשוטה שאנו חווים.

אני מאמינה, שהמעורבות האישית בעיצוב התרבות והאירועים היא אשר מאפשרת לה להיות מגוונת, להגיע ולגעת בכל קצוות הקהילה.

על כן, כחלק מתכנון הפעילות השנתית, דרושים מתנדבים אשר רוצים לתרום לחזון התרבות ולקחת חלק בצוותי תכנון, חשיבה וההקמה של האירועים השונים.

הצרכים הם רבים ומגוונים והתגייסותכם חשובה בין אם אתם אנשי תוכן, אנשי במה או שתעדיפו להיות חלק מצוותי לוגיסטיקה.

במדיות השונות נשלח קישור לקובץ הרשמה לסיוע באירוע לפי בחירתכם. אנא מלאו את העדפותיכם בקובץ.

למי שנתקל בקשיים בהרשמה - ניתן לשלוח אלי כמובן גם הודעה באופן פרטי.

תודה, ובהצלחה לכולנו, אורה טובי.

שעות פתיחת המרפאה השבוע - 25-30.10

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
בתאום עם אורה	10:00-11:00		10:00-12:30	7:30-8:15	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-14:00		ב'
			10:00-12:30	7:00-7:45	ג'
		13:30-16:30	10:00-12:30 13:30-17:00	7:30-8:15	ד'
	8:00 - 9:00		11:30-12:30 14:00-15:00		ה'
	8:00-9:00	8:30-10:30	8:30 - 12:00		ו'

חיסוני שפעת - השנה עם הבנת החשיבות לחיסון השפעת בצל הקורונה יותר מכל שנה, הכללית נערכת ע"י רכישה כפולה של חיסונים, המגיעים בפעימות. לכן, גם הגעת החיסונים למרפאות היא בהקצאות של מספר חיסונים כל פעם, עם הנחיה לחסן לפי קדימויות של גורמי סיכון.

יש לנו רשימה לפיה אנחנו צריכים להזמין להתחסן. הכללית מתחייבת לחסן את כל האוכלוסיות בסיכון-מבוגרים וילדים.

אנחנו לא יודעים כרגע אם יהיו חיסונים לאוכלוסייה שלא מוגדרת בסיכון.

כרגע, יש אפשרות לקבל חיסון, הנקרא פלומיסט, למי שלא בקבוצת סיכון - חיסון חי מוחלש שמגיע בצורת תרסיס לאף. אותו ניתן לקבל לאנשים בגילאי 2-49. ניתן לפנות למרפאה להירשם לחיסון.

שבת שלום - חגית ו.

מועדת בריאות

תרומת דם - תודה למארגנים, ל 31 התורמים וצוות מד"א על מבצע ההתרמה שנערך לפי ההנחיות, מסכות וריחוק, גם הכיבוד השנה היה ארוז אישי והתקיים במרחב הפתוח. תרומת הדם השבוע היא חלק מפרויקט תרומת דם בכל קיבוצי הארץ אותו מנהלת התק"צ. לשמחתנו תרומת הדם האחרונה נערכה לפני 3 חודשים כך שיכולנו להיות חלק מפרויקט חשוב זה.

לחצני מצוקה - השבוע החלפנו את ספקית שירות לחצני המצוקה, לאחר שנים בעבודה משותפת עם "יד שרה" עברנו לפעילות עם חברת שר"פ, בטחון לקהילה.

חברים המעוניינים בלחצן מצוקה מוזמנים לפנות אלינו ואנחנו נתאם התקנה.

תודה למנחם סטופלר שניצח על המלאכה.

בריאות טובה לכולנו - גדעון כהן.

מועדת +60

ירוק בגינה - במהלך השבוע של ה 1/11, נצא למבצע "ירוק בגינה". חיבור קהילתי של משפחות צעירות המגיעות למשפחות מגיל 60 ומעלה, והופכות את הגינה שלהן לירוקה יותר בעבודה משותפת. המבצע יכלול רכש סמלי למשפחות המבוגרות לשיפור הגינה, ויבוצע בשיתוף עם הנוי. במהלך השבוע הקרוב נפרסם פרטים נוספים, ונבצע הרשמה מסודרת למבצע.

משפחה בתיקון - סמנו את התאריך, ב 11/11 בשעה 20:30 הרצאה של **אברי גלעד** בשלוחות בזום. **מרקים ונהנים** - בשבוע של ה 15/11 נעבור לבישול לקראת החורף, הכנת מרקים דרך הערוץ הפנימי. המתכונים עלינו. פרטים בהמשך.

משהו גדול וקהילתי נבנה עבורכם בימים אלו, לעוד כחודש. יותר מזה לא נוכל לחשוף בינתיים. יש למה לחכות.

שבת שלום, אורן וחברי הוועדה.

מבנק הזמן

שבוע מודעות לתסמונת רט - בהובלת בנות השירות

נקיים בשבוע הקרוב מספר אירועים:

- ביום ראשון הרצאה עם עדי ורקר בערוץ הפנימי.
- ביום שני הגברת מודעות קהילתית.
- ביום שלישי התרמה של עמותת "מלאכיות הדממה" בקיבוץ.
- ביום רביעי שיתוף פעולה עם הגיל הרך וסיכום.

אורן גל.

סיכום מאסיפת חברים שהתקיימה ביום שני א' חשון (19.10)

שודרה בערוץ הפנימי 900, בהתאם להסבר שפורסם מראש, על אופן התנהלות האסיפה ודרכי ההצבעה. **אישור מאזן מאוחד קיבוץ שלוחות ואישור מאזן קרן מילואים 2019** - בהשתתפות ר"ח BDO אריה ברון. החומר הונגש לעיון, במשרד מרכז משק ובמשרד מזכירת פנים בתיאום מראש. התקיים דיון. המאזנים אושרו.

אישור מינוי מבקר החשבונות (רו"ח) BDO. המינוי אושר.

הצעת מש"א לבחירת יו"ר הנהלת אסיפה - רפי אלון - רננה הציגה את הסעיף.

ההצעה התקבלה. רננה הודתה לחיים פרלשטיין על מילוי תפקיד זה במסירות במשך שנים ארוכות.

הצעת מש"א לבחירת יו"ר צמ"ד - דני מאירפלד. רננה מסרה דיווח על תהליך האיתור והזמינה את דני להציג את עצמו ולהשיב לשאלות. ההצעה התקבלה. רננה הודתה לעמנואל צייגר שמילא תפקיד זה עד לאחרונה.

הצעת מש"א להרכב ועדת קלפי - מרכז אילן חרובי (קדנציה נוספת), מזכירת פנים ונציג/ת ציבור רחל דנה. רננה הציגה את הסעיף. הרכב ועדת קלפי אושר. רננה הודתה לשבתאי גרולמן, נציג הציבור המסיים.

הצעת מש"א לבחירת יו"ר הנהלת גיל-הרך - ורד כהן-אופיר. רננה הציגה את הסעיף והזמינה את ורד להציג את עצמה ולהשיב לשאלות. התקיים דיון. ההצעה התקבלה.

הצעת מש"א להרכב מינהלת יזמויות - מנהלת מש"א - רננה שאול, מנהל קהילה - צביקה וקסמן, גזבר-יורם רותם, שני נציגי ציבור אבי בוכהלטר ודבורה ליס. רננה הציגה את הסעיף והשיבה לשאלות. הרכב אושר.

הנהלת אסיפה הפיצה לציבור שאלון שביעות רצון ומשוב לגבי אופן התנהלות האסיפה המשודרת. נשמח שתשיבו על השאלון לטובת שיפורים להמשך.

הנהלת האסיפה.

משולחנה של מזכירת הפנים

תישאלו אפידמיולוגי - תודה לענבל גלעד, לגידי כהן ולעמנואל צייגר שהתנדבו בעקבות הפרסום בדף מידע שעבר לטובת נושא זה. יישר כחכם!

אסיפת החברים המשודרת שהתקיימה ביום שני היא תוצאה של עבודת הכנה מרובה, כולל ניסיונות שידור בזמן אמת, בדיקת איכות השמע מבתי החברים ועוד. תודה רבה לצביקה זיסוביץ', לחיים פרלשטיין, ליותם גלעד, לצביקה וקסמן ולכל האנשים הנוספים שסייעו מאחורי הקלעים, על ההשקעה שתוצאתה הייתה קיום אסיפה משודרת מכובדת. סקר שביעות רצון מהאסיפה המשודרת, נשלח לציבור דרך "מקומי". מי שמעוניין לקבל טופס משוב מודפס על דף לתיבת הדואר, מוזמן לפנות אלי. ניתן להשיב על השאלון עד יום שלישי, ט' במר-חשון (27.10). תוצאות הסקר יסייעו להנהלת האסיפה ולצוות הטכני בעתיד.

תרומת דם - תודה לכל מי שהגיע לתרום דם השבוע! על מנת למנוע התקהלות מיותרת, המרפאה פרסמה ב"מקומי" קישור להרשמה מראש. למרות שהייתה התגייסות יפה התברר שלא כל הציבור שם לב להודעות. ככל שמדובר בפרסום רשמי מטעם הקיבוץ, ערוצי התקשורת הם "מקומי", "קהילנט" ולוח המודעות. מומלץ לעקוב אחרי פרסומים לפחות באחד מהערוצים האלה.

ועדת הסיווג לבעלי צרכים מיוחדים ותלויים בחבר חזרה לפעילות. במהלך שנת 2018, הועדה נפגשה עם עו"ד נעה חשמונאי, ממשרדי שלמה כהן ושות', וגובשה טיוטה של מסמך שהובא בפני הציבור בשתי מפגשי הסברה.

בהמשך, טרם הושלמה מלאכת הכנת המסמך - עו"ד נעה חשמונאי סיימה את עבודתה במשרד עורכי הדין ולמעשה התהליך לא התקדם.

השבוע, הצוות התכנס מחדש ונפגש ב"זום" עם עו"ד אסתר קויפמן שתלווה את התהליך מעתה. עו"ד קויפמן (חברת קיבוץ בעצמה) מכירה היטב את התחום וכן ליוותה קיבוצים אחרים בנושא זה. מטרת המסמך שיובא לאישור האסיפה, לעגן את זכויותיהם של חברים בעלי צרכים מיוחדים והתלויים בחבר, בצורה מסודרת ומוסכמת. בהתאם לתקנון, על המסמך יהיה להתקבל באסיפה ברוב מיוחס.

הרכב הועדה (נבחרו באסיפה בדצמבר 2016): סטיב לויס - מרכז, נציגי ציבור: יעל בן-אבי, יוסי יעיש וניצה קנר. אני מלווה את התהליך, ונמצאת בישיבות הועדה בתור משקיפה.

הכל עוד אפשרי - כל עוד אנחנו כאן שרים - צוות החינוך החברתי מבית ספר שק"ד הגיע השבוע אחרי הצהרים, לסבב שמחה ושירה בליווי חידונים והפתעות לילדי החטיבה והתיכון. המיזם היה מתואם מראש ובהתאם להנחיות - מסיכות, שמירה על מרחק והימנעות מהתקהלות. תודה לחננאל שתיאם את הנושא מול הגורמים, ולכל מי שתרום להצלחת הפעילות. כולנו שמחים על תשומת הלב הראויה לנוער שלוחות היקר!

שבת שלום - ג'ודי.

שבת - שלום

